

rotaryclub zoetermeer – zegwaart

Herinneringen aan

Pam

Mr P. A. M. Perquin

Paul Harris Fellow

Charterlid Rotaryclub Zoetermeer-Zegwaart

Clubbericht 8 maart 2017

rotaryclub zoetermeer – zegwaart

Bijeenkomst	:	8 maart 2017
Clubbericht nr.	:	35
Clubberichtschrjver	:	John van Dijk
Attendance	:	85, 714%

Aanwezig: Jaco Aartsen, John Bakker, Wim Blansjaar, Sytske Boersma, Carel Bruens, Marijke du Burck, John van Dijk, Carolien van Eerde, Sabine Eggermont, Hans Eijer, Ernst Evelo, Anton Eelco Gerritsma, Joseph Govaarts (vz), Hein Grijpink, Xandra Heemskerk, Wil Keulers, Robert de Kok, Marco Lurks, Steven Mast, Marit Oosenbrug, Marian Pérez, Wieger Visser, Daan van Wijk en Elly van Zuiden.

Gasten: Ton Glissenaar, Jules van Koningsbruggen.

Gastspreker: n.v.t.

In memoriam Pam Perquin

Op de ochtend van 8 maart zijn wij opgeschrikt door het bericht van Ghislaine Perquin - onder de noemer 'Slecht nieuws' - over het overlijden van haar vader Pam, echtgenoot van Bep, nestor van onze Rotaryclub, Charterlid, Paul Harris Fellow, oud-voorzitter, commissaris van orde, oud-secretaris, 2e secretaris, archivaris, clubfotograaf, bewaarder van de Rotary-waarden. Pam vierde afgelopen 14e januari zijn 78ste verjaardag.

We waren en zijn als vrienden, fellows nog steeds geschokt en kunnen het maar moeilijk bevatten.

De clubavond van 8 maart hebben we gebruikt om elkaar te troosten en zeer veel mooie herinneren aan Pam met elkaar te delen. De avond begon met een indrukwekkende minuut stilte ter nagedachtenis aan Pam.

De overige activiteiten werden afgelast.

Voor aanvang van de bijeenkomst zijn voorzitter Joseph en oud-voorzitter Daan langs geweest bij de familie. Ook Xandra was daar aanwezig. Zij hebben, naast het overbrengen van de condoleances, ook afscheid kunnen nemen van Pam, die lag opgebaard in zijn werkkamer.

Opening door de voorzitter

De voorzitter opent de vergadering met een in memoriam. Zoals aangegeven was Pam langdurig en op vele manieren actief binnen onze club: Charterlid (2 december 1977); 12 jaar secretaris; voorzitter in het jaar 84-85; zijn hoge, soms 100% jaar-attendance.

Bij een aantal van onze tradities stond hij aan de wieg; het haringhappen (jarenlang met de boot naar het Joop Waayer-eiland), het eindejaar-biljarten en de viering van Sinterklaas.

De voorzitter benadrukt dat wij, de fellows, een steun willen zijn voor Bep, haar kinderen en kleinkinderen. Pam was een familiemens en een Rotarian met hart en ziel.

Dan is het woord aan de leden:

Op voorhand is verzocht ons te beperken tot een algemene impressie. Vrijwel alle aanwezigen hebben het woord gevoerd.

De onder ons aanwezige advocaten hebben vrijwel allemaal hun aanstelling mede te danken aan Pam in zijn hoedanigheid als patroon. De intervisies met hem waren nuttig en inspirerend.

Zijn speciale manier van gedag zeggen in woord en gebaar gaan we missen; “Ernstige man,” “Ha ex” ,”valse handkus”, “Ha Johnny boy”.

Eén van ons heeft nog bij huize Perquin in Leidschendam als jochie de krant bezorgd. De familie Perquin, met vader als huisarts, behoorde tot de notabelen van Leidschendam.

Sommige clubleden bewaren bijzondere herinneringen aan de bezoeken met Pam en Bep aan Suriname. Het meehelpen met de was in de jungle met de plaatselijke vrouwelijke bevolking is daar één van.

Pam was er voor iedereen. Een sociaal mens met een groot hart. Hij stond klaar voor je, zowel zakelijk als privé. Onbaatzuchtig als hij was, deed hij zichzelf vaak tekort. Pam was een familieman, een twee-eenheid met zijn Bep, en een ó zo’n betrokken en bezorgde vader en opa. Bij de Rotary-acties deden zij ook vaak mee. Hij was de grote stimulans.

We missen hem, hij laat een grote leegte achter.

Huishoudelijke mededelingen.

Oud-leden Jules van Koningsbruggen en Ton Glissenaar zijn aan het begin van deze avond van harte welkom geheten.

Gerhard en Ed hebben een mail gestuurd met blijk van hun medeleven met de clubleden. Ook was er een bericht van Ruud en Anneke de Bruijn met hun medeleven met de clubleden.

De bestuursvergadering wordt verplaatst naar 15 maart, na afloop clubbijeenkomst.

Mededelingen over samenstellen herdenkingsboek volgen.

Marijke kijkt of Marco Sterkenburg op de 15e alsnog zijn "golfverhaal" kan / wil houden.

De plaats van samenkomst is elke woensdagavond in het clubhuis van Burggolf aan de Heuvelweg 3 in Zoetermeer.
De start van de avond is om 18.00 uur met een drankje.
Rond 18.30 uur begint het diner.
Aanvang van het programma is om 19.00 uur.

rotaryclub zoetermeer – zegwaart

In memoriam, uitgesproken bij de uitvaart op 15 maart 2017,
door Jos Govaarts, voorzitter Rotaryclub Zoetermeer - Zegwaart

Zeer regelmatig ontvingen we een e-mail van Pam met daarin een link naar we transfer of iets anders om de foto's te mogen bekijken of te downloaden van een bijeenkomst of Rotaryactiviteit. Pam was immers onze "hoffotograaf" (hij maakte ook films).

Op de ochtend van 8 maart ontvingen alle leden van de Rotary weer een mail met als onderwerp "slecht nieuws". Geen linkjes maar een korte tekst waarin stond: "mijn vader in zijn slaap overleden". Leefde de vader van Pam nog? De ondertekening van de mail maakte alles in één klap duidelijk: een mail van Ghislaine. Pam is overleden. Dit was een grote schok voor ieder van ons.

Het bleef een uur lang stil voordat de eerste telefoontjes met ongeloof onderling werden uitgewisseld. Later op de avond volgde een clubavond die we hebben gebruikt om elkaar te troosten en de zeer vele mooie herinneren aan Pam met elkaar te delen. De avond werd begonnen met een indrukwekkende minuut stilte ter nagedachtenis aan Pam.

Pam is onderscheiden als een Paul Harris-fellow een bijzondere waardering omdat zijn hele leven in het teken stond van helpen van anderen. Hulpvaardigheid stond voor hem voorop. Hij was ons Charter lid: het laatste lid bij onze club dat aanwezig was bij de oprichting van de club op 2 december 1977. En Pam was onze nestor: In deze rol was hij de bewaker en bewaarder van de Rotary-waarden.

Pam heeft vele functies bekleed zoals voorzitter, commissaris van orde, secretaris van de club voor een periode van 12 jaren, secretaris van de community service, plv. secretaris, archivaris, clubfotograaf en lid van de lustrumcommissie voor het feest volgend jaar.

Pam was altijd aanwezig een score van 100% in één jaar was voor Pam niets vreemds. Door deze aanwezigheid kon hij je altijd desgevraagd voorzien van advies en steun.

Pam was niet te missen bij de vele Rotaryactiviteiten: inlooplunch, kerstactie, scouting en onze acties voor NL Doet. In dit verband was het Pam die zich als eerste had opgegeven voor het klussen in de natuurtuin, afgelopen zaterdag 11 maart. Tijdens de opening van deze activiteit heeft de voorzitter van de natuurtuin enig moment stilgestaan bij de afwezigheid van Pam. Pam was niet alleen in Nederland actief. Ook in Suriname droeg hij bij aan ons project.

Sommige clubleden bewaren bijzondere herinneringen aan de bezoeken met Pam en Bep aan Suriname. Het meehelpen met de was in de jungle met de plaatselijke vrouwelijke bevolking is daar één van.

Ons oud lid Soeroedj Tewarie ontving het volgende bericht uit Suriname:

“Onze innige deelneming ook namens onze clubvoorzitter president Glenn Sairras bij het overlijden van Pam. Hij was een goede vriend en collega. Onze condoleances aan jou, je club en de familie en veel sterkte met dit verlies. Getekend: Albert Soedamah.”

Pam was de initiator en uitvoerder voor het verstevigen van vriendschappen binnen de club: het haringhappen: jarenlang met de boot naar het Joop Waayer-eiland; eindejaar-biljarten en de viering van Sinterklaas.

Wat wij nog meer gaan missen is de speciale manier van gedag zeggen in woord en gebaar “Ernstige man”; “Ha ex”; ”valse handkus”; “Ha Johnny boy”.

Pam was er voor iedereen. Een sociaal mens met een groot hart. Hij stond klaar voor je, zowel zakelijk als privé. Onbaatzuchtig als hij was, deed hij zichzelf vaak tekort.

Pam was een familieman, een twee-eenheid met zijn Bep, en ó zo’n betrokken en bezorgde vader en opa. Bij de Rotary-acties deden zij ook vaak mee. Hij was de grote stimulans. We missen hem, hij laat een grote leegte achter.

Wij willen een steun zijn voor Bep, haar kinderen en kleinkinderen. Pam was een familiemens en een Rotarian met hart en ziel.

Hoe herinneren we ons Pam...

- Van de haringparties op het eiland van Jan Waaijer, met Pam's boot en die van de broer van Ruud;
- Als onvermoeibare spelletjesman;
- Met zijn rechter achterzak vol usb-sticks en zijn linker broekzak met een 'schone' zakdoek met een knoop erin. Er was altijd wel iets om te herinneren.
- Met zijn Rotaryvrienden aan de biljarttafel tussen Kerst en Oud & Nieuw, waarbij hij vaak de kosten van de tafels voor zijn rekening nam;
- Van de hoge attendance voor Rotary van vaak tegen de 100 % en de pest erin als Eugène een keer hoger zat als Pam dat clubjaar met vakantie was geweest;
- Van de latere haringparties op verschillende locaties (o.a. Jaap Vaandrager, Hein en Jaco) waarbij Pam alles regelde: de haring en voor de haringhaters de broodjes met kaas en ham en de krentenbollen;
- Van de traditionele Rotarywaarden die hoog moesten worden gehouden;
- Als nestor van de club;
- Als archivaris, een taak die hij kortgeleden van Eugène had overgenomen;
- Van de elektrische (dames)fiets, waarop toch elke dag wel de nodige kilometers gemaakt moesten worden;
- Van de moppen op het randje of net erover...
- In de regen met Bep op Curaçao, met de plastic poncho's, bij de start van een dag dat het niet meer droog zou worden;
- Van zijn en haar aanwezigheid bij alle Rotaryreisjes, waaronder voor Pam twee keer Suriname;
- Van zijn spontaan langs fietsen en dan ook binnenkomen voor alleen maar een praatje en met een zak vol sinaasappels die hij ook weer had gekregen en zelf niet allemaal kon eten;
- Van zijn fotoreportages bij allerlei evenementen, de laatste jaren ook als filmer;
- Als Pater Familias, met de hele familie naar Sinterklaas van de Rotary. De grootste tafel was altijd voor de familie Perquin.
- Als bijzonder mens...

Daan van Wijk, maart 2017

Spelletjesavond Heerensociëteit
op 13 december 2016

Een drankje na de rondleiding bij
Boerderij 't Geertje in de zomer van 2014

Inloopdiner bij John en Saskia
op 10 november 2015

↑
RotarySint 2016 →

Voor Bep, de kinderen en kleinkinderen,

Pas na zijn dood heb ik ervaren hoe dierbaar en belangrijk hij eigenlijk voor mij was. Pam leerde ik voor het eerst beter kennen toen we in Reims het champagnefeestje van Rotary club Mulhouse mee mochten vieren. Een aantal dagen met je clubleden doorbrengen versterkt de band enorm, en wel zodanig dat die meegroeit in de rest van de tijd.

Tijdens mijn stage als advocaat heb ik vaak gebruik mogen maken van de kennis en kunde van Pam in het familierecht. Hij was altijd bereid eigen stukken als voorbeeld te geven zodat ik van daaruit mijn eigen verzoekschriften kon schrijven. Als ik raad nodig had dan was Pam altijd de eerste die ik vroeg zijn ervaring was immers zo groot daar kon niemand tegenop.

Toen ons kantoor naar Zoetermeer verhuisde heb ik hem gevraagd mijn patroon te worden. Met een stralende glimlach heeft hij ja gezegd. En zoals ik al in mijn brief geschreven heb was hij voor mij vast niet zo streng als voor Ghislaine. Hij kwam dan ook regelmatig langs want zo had de orde dat nu eenmaal bepaald en die regels mochten uiteraard niet verzaakt worden. Helaas was hij niet aanwezig toen ik mijn stageverklaring kreeg maar de deken heeft wel woorden gewijd aan het feit dat Pam mijn patroon was. Pam heeft er dus voor gezorgd dat ik advocaat werd en vervolgens heeft hij er ook voor gezorgd dat ik het kon blijven door tijdens onze vakanties ons kantoor waar te nemen in die zin dat hij dagelijks kwam kijken of er post was en wat ermee gedaan moest worden. Een hele geruststelling waarvan ik nu nog niet weet hoe we dat gaan oplossen.

Ieder week zag ik hem in de Rotary waar hij mij altijd begroette met 'Amica'. Heel bijzonder want hij is de enige die dat op deze wijze deed. Daarnaast zag ik hem ook bijna iedere zaterdag in de Appie. Liep ik expres met mijn karretje tegen hem aan hard zeggende 'he ouwe wel opletten hoor' waarop ik meestal te horen kreeg 'kijk zelf uit snotneus'. We hadden dan altijd veel lol. We spaarden samen voor allerlei acties dan voor de ene familie dan voor de ander. Volgens mij zijn jullie vaak uit eten geweest van de dinerbonnen waaraan ik mee gespaard had. De Sniep zal nog last krijgen van die omzetsdaling. Als de één iets niet kon vinden na de verbouwing dan wist de ander het wel.

Pam was er gewoon altijd, op de Rotary, bij de Appie op kantoor, hoe verweven hij met mijn leven was realiseer ik mij nu pas echt goed. Altijd stond hij voor je klaar om te helpen, als binnen Rotary een actie werd gedaan dan was hij de eerste die zich aanmeldde. En als er niets bijzonders was dan organiseerde hij het zelf wel zoals afgelopen zomer een fietstochtje door de polder. Het gebeurde ook zeer regelmatig dat we hem tegenkwamen al fietsend op de Zegwaartseweg waar hij je met een noodgang voorbij reed, zo hard dat hij ons vaak niet eens zag.

Begin dit jaar kwam hij ons tegemoet fietsen. Harry herkende hem niet eens. Helemaal ingepakt, sjaal voor zijn mond dikke jas en handschoenen aan muts op en keihard fietsend. Toen hij ons deze keer wel zag breed lachend en zwaaiend. Levensgevaarlijk zoals die man kon fietsen, maar wel heel goed dat hij het deed.

Ja hij was mij zeer dierbaar, meer dan ik mij gerealiseerd had en zal hem dan ook node missen. Een mooi mens is heengegaan. Ik ben heel dankbaar en blij dat ik hem gekend mocht hebben. Warm, betrokken, behulpzaam en liefdevol, zo blijft hij in mijn herinnering.

Xandra

Ter nagedachtenis aan Pam,

De herinneringen zijn ontelbaar, voor ons en voor vele anderen.
Wij zijn nog steeds verdrietig en missen Pam enorm.

Zijn vrolijke, soms wat cynische, kritische lach.

Maar o zo dicht bij de mensen die hij mocht en hem dierbaar waren. Hij stond voor hen klaar. Bovenal een familieman, vader en opa.

We denken terug aan het moment dat we, geruime tijd geleden, het huis naast de familie Perquin bezichtigden. Het is niet tot een koop gekomen (Carolien wel...).

Foto's maken bij alle gelegenheden was ZIJN ding, en daar was hij goed in.
En ook snel in het rondsturen; dat waren leuke momenten.

Op één van de vele Kerstdiners is de foto genomen die wij hebben toegevoegd; uiteraard door Pam. Wat hebben we, samen met hem, genoten van al die bijzondere momenten.
Die koesteren we en zullen we ons altijd blijven herinneren.

Bep, kinderen, kleinkinderen en familie.

We hopen dat jullie troost mogen vinden in het besef dat Pam zoveel heeft betekend voor zoveel mensen.

Wij zijn dankbaar dat Pam deel heeft uitgemaakt van ons kleine wereldje en zullen hem niet vergeten.

Til en John

Herinnering aan Pam

Lieve Bep, Ghislaine, Irma en Petra,
Omdat ik nog niet zo lang lid ben van de club, bestrijken mijn herinneringen aan Pam maar 15 maanden. Desalniettemin zijn het alleen maar goede en leuke herinneringen.

De “valse” handkus: hij is al eerder genoemd in de laatste weken. Pam had de gewoonte mij bij het binnenkomen een handkus te geven. Alleen: op het laatst draaide hij dan zijn hand weg en gaf een kus op zijn eigen hand. Na enige maanden volgde na deze handkus een gewone knuffel. Dit is maar één van de vele dingen, die mij altijd bij zal blijven.

Verder was Pam er altijd, wat we ook deden met de club. En altijd met een camera in zijn handen. De vele foto's die de club heeft komen dan ook grotendeels van hem. Zelden staat hij er zelf op, maar ik heb er eentje gevonden:

Deze foto is gemaakt tijdens het inloopdiner in november 2016.

Samen met Bep was Pam aanwezig bij de DISCON in juni 2016. Ook daarvan heb ik een foto gevonden, waar Pam samen met Bep en o.a. de deelnemers aan de RYLA op staat:

Met Pam is de nestor van onze club weggevallen. Vorige week heb ik gehoord dat ik zijn opvolger ben. Ik hoop dat ik een waardige opvolger zal zijn.

Ik wens jullie veel sterkte in de komende periode en jullie weten: de club is er voor jullie!
Elly van Zuiden

Pam had veel humor, levenslust en groot arbeidsethos. Ik zal vooral zijn gevoel voor humor en de twinkeling in ogen herinneren. Maar ook zijn trots op zijn kleinkinderen met Sinterklaas, de foto's na elke bijzondere bijeenkomst en het biljarten.

Meest bijzonder frappante vond ik nog dat hijzelf memoreerde in de laatste bijeenkomst hoe bijzonder het was om door alle foto's heen te gaan en lief en leed voorbij te zien komen.

Rust zacht!

Marit

Ik heb het geloof ik nog niet door, dit moet even zakken.

Ik ben er helaas vanavond niet, maar mijn gedachten zijn uiteraard bij de familie Perquin en bij jullie, mijn vrienden

Ed

Anneke en ik zijn ontzettend geschrokken van dit nare bericht. Pam ken ik mijn hele leven en zijn dochter Irma is 25 jaar mijn assistente geweest. Zijn kinderen speelden met onze honden. Pam en zijn familie hadden een zeer grote bijdrage aan de Unicefloop die door ons.

De Rotaryclub, werd ondersteund. We hebben samen veel plezier gehad. Helaas kan ik er vanavond niet bij zijn. We zijn sinds vanmiddag in Pesse.

Veel sterkte vanavond.

Ruud.

Lieve Bep,

Onze herinnering aan Pam is:

Genieten van onze tuin in Bergschenhoek en het heerlijke eten.

Altijd extra haringen voor mij bewaren omdat ik deze zo lekker vind.

Liefst een foto maken met sigaret.

Verbaasd was als ik buiten was en geen sigaret had.

Altijd in voor een grapje.

Een levensgenieter.

Hij was trots op mij als “stille kracht” en begroette mij altijd met “hai kanjer”.

De stedentrips en de prachtige films en foto's voor ons als herinnering.

En natuurlijk Sinterklaas. Hij begon al eind oktober te vragen wanneer de uitnodiging uitgaat omdat hij met de grootste familie aanwezig zal zijn. Tijdens het bezoek van Sinterklaas aan onze club was Pam geen Rotarian maar “de trotste opa”

Plezier maken met zijn vrienden en vriendinnen, dat was ook Rotary.

De foto spreekt voor zich.

Vrienden onder elkaar.

Natuurlijk zullen wij je zien bij activiteiten en de stedentrip naar Berlijn. Pam was een Rotarian in hart en nieren, maar jij ook.

Ton en Marijke

Over Pam mijn ex (buurman)

Fijne gedachten heb ik als ik aan Pam terug denk. 13 Jaar waren wij burens. En nog veel langer waren we beide lid van Taverzo. Ik maakte Pam zelfs nog mee als bestuurslid.

De jaren in de Frederik Hendriklaan kenmerkten zich door vele korte praatjes voor de deur over: de tuin, het huis, de burens, het werk, sport enzovoorts. Of vanaf het dak van mijn schuur waarop Pam druk stond te vegen: het waren toch zijn naalden die op mijn dak vielen, dus vond hij dat hij (op zijn leeftijd nog) toch die naalden moest verwijderen. Ik vond het maar gevaarlijk, maar lief.

In 2014 vroeg Pam mij of ik interesse zou hebben, eventueel, in het lidmaatschap van de Rotary. Ik voelde mij vereerd. Toen het lidmaatschap eenmaal was ingegaan reed ik verschillende keren met Pam mee. Gezellig. We hoorden voor het eerst wat meer over elkaars geschiedenis en levensloop. Bij de Rotary voelde Pam als een maatje, iemand die er altijd was. Met een grapje met een luisterend oor, met een praatje. We smeedden plannen voor nog een keer tafeltennissen met alle leden van de Rotary.

De laatste keer dat ik Pam zag, zaten we samen aan een tafeltje en discussieerden we over 'voltooid leven'. Heel apart nu Pam snel daarop zo uit het leven werd gerukt. Zijn leven was nog lang niet voltooid! Ik zal Pam zijn aanwezigheid heel erg missen en schrijf nog een keer in de woorden van Pam: dag ex! We hadden mooie tijden!

Carolien

Pam

Ik heb Pam leren kennen rond 1992. Ik werkte destijds bij de Rabobank. En hij was in die tijd lid van de Raad van Bestuur, voor de lokale Rabobank in Zoetermeer en Benthuizen. Onze eerste ontmoeting was enigszins afstandelijk. Zowel hij, als ik, benaderden de ander enigszins onderzoekend. Alsof we allebei een scherm om ons heen hadden. We wisten allebei nou eenmaal toen nog niet wat voor vlees we in de kuip hadden, zo denk ik achteraf.

Maar al snel bleek dat Pam zijn Rabo-hart op de juiste plaats had, en hij kreeg kennelijk dezelfde indruk van mij. Cijfers waren niet zijn ding, maar kennis van het 'nest' waar de klant uitkwam bleek van onschatbare waarde. Pam maakte namelijk deel uit van de commissie die de kredietwaardigheid van klanten van de bank moest beoordelen. En dat deed hij met verve. Het moet gezegd: zonder cijfermatig inzicht, hij was nou eenmaal geen bèta, maar wel met een in vele jaren zorgvuldig opgebouwde mensenkennis, wist hij feilloos een oordeel te vellen over een kredietaanvraag. Destijds was ik als hoofd van de afdeling bedrijfskredieten maar wat blij met zijn inbreng.

In die jaren heb ik ook kennis gemaakt met zijn vrouw, Bep. Wat een heerlijk enthousiast mens! Trots op haar kinderen en kleinkinderen, wat ook afstraalt op de aanhang. Bep en ik hadden in die tijd niet heel veel met elkaar te maken. Maar al snel wist zij door te dringen tot onze wederzijdse katholieke oorsprong, en bleek haar broer mijn broer gedoopt te hebben, ik heb nog een foto. Haar broer destijds (1962) als net nieuwe kapelaan in Naaldwijk, mijn broer als boreling. Dat scheidt een band.

Rond 2000 werden onze Rotary-clubs samengevoegd en heb ik Pam als een vriend leren kennen. Opbouwend kritisch; begaan met de medemens. Hetgeen tot uitdrukking kwam in de projecten waaraan hij deelnam. Suriname heeft in Pam een goede vriend ervaren, en terecht. Hoffotograaf werd hij wel genoemd, en dat was hij ook, binnen en buiten de club. En wat kon hij genieten van een Sinterklaasfeest, waarin ik de afgelopen jaren een prominente rol mocht spelen. Heerlijk om hem, samen met mij en mijn Pieten, zo'n rol te mogen zien spelen voor zijn kleinkinderen.

Later, in 2003, werden wij confrères. Broeders in het ambt van advocaat. Met enige regelmaat heb ik tegenover hem gestaan in de rechtszaal. Altijd fair. Altijd collegiaal. Altijd met het oog op de belangen van zijn cliënt(e). Maar ook altijd met inachtneming van het oprechte belang van mijn cliënt(e). Het was altijd een feest om Pam daar, in de rechtszaal te ontmoeten. Ook al moest je dan soms erkennen: verdulleme, dat is een slimmigheidje, dat me moeite kost om af te troeven. Dat lukte dan veelal wel, met een vriendelijke glimlach van Pam als beloning, maar bijna vijftig jaar ervaring is toch een gegeven waar je rekening mee te houden hebt.

Ongeacht zijn gevorderde leeftijd, en terecht, nam Pam ook deel aan het Zoetermeers intercollegiaal overleg, de intervisie. Pam schuwde het daarbij niet om zich kwetsbaar op te stellen. Zonder enige schroom legde hij dilemma's die hem bezig hielden voor aan de andere leden van het overleg. Daarmee dat overleg nu juist stimulerend. Ik heb dat zeer weten te waarderen. En dat is mogelijk ook een van de redenen dat Ghislaine dat collegiaal overleg noemde tijdens Pam's uitvaart. Terecht, want haar vader was een enthousiaste deelnemer daarvan. Ook daar zullen we hem oprecht missen.

Ik kom terug op de Rotary. Wat een heerlijk enthousiast lid was Pam van onze club. En dat kwam tot uitdrukking in kleine grote dingen. De attendance van Pam was onovertroffen en kon de 100% benaderen of zelfs overtreffen. Hij organiseerde met veel enthousiasme de jaarlijkse haringparty en sponsorde die. Daarbij vergat hij nooit om enkele haringen aan mij mee te geven, voor Inge, een fervente liefhebber, terwijl ik vis verafschuw. Altijd was hij aanwezig op eigenlijk iedere clubbijeenkomst, en ook bij feesten en partijen. Zijn uithoudingsvermogen was wat dat betreft onovertroffen.

Plotseling is Pam uit ons midden gerukt. Inge las het e-mail bericht voor, terwijl wij op Gran Canaria waren. Ik heb het ongecontroleerd uitgeschreeuwd: nee, nee, is Pam ineens dood?!! En toen het tot me doordrong, biggelden de tranen over mijn wangen.

Lieve hemel, wat mocht ik die man graag. Als bestuurder in mijn jonge jaren. Als openhartige intervisie-collega. Als echte confrère in het vak wat hij en ik allebei uitoefen(d)en als vereerder van Sinterklaas.

Als haringverstrekker aan mijn echtgenote. Maar vooral ook als mede-Rotarian, werkend aan onze idealen in persoonlijk leven, werk en samenleving. Daar stond hij voor. Met hart en ziel. En ik waardeerde hem en zal hem blijven waarderen, in al die facetten. Kortom, als mens.

Ik zal me hem herinneren als strijder voor idealen, voor Rotary, maar vóór alles voor zijn clientèle. Maar ook: snottierend in zijn onafscheidelijke zakdoek, met betraande glimmoogjes van het lachen. En even later een mop tappend. Maar serieus en opbouwend kritisch waar dat nodig en nuttig was.

Ik mocht hem echt graag. Zo'n heerlijk oprechte, ongedwongen kerel, die oprecht stond voor waar hij voor geschapen was. Ik mis hem nu al. Het verdriet me echt dat hij er niet meer is.

Ik wens Bep, haar dochters, schoonzonen en kleinkinderen, mooie herinneringen toe. Ik wens hen, mede namens Inge, bovendien heel veel sterkte toe, bij het verlies dat ook wij voelen.

Moge hij rusten in vrede.

Inge en Gerhard

Lieve Bep en kinderen,

Toen ik woensdag 8 maart de email van Ghislaine zag binnen komen, kon ik eerst niets anders dan vol ongeloof naar mijn beeldscherm staren. Pam was ons die ochtend ontvallen, kon ik daar lezen. Nog steeds kan ik soms moeilijk bevatten dat ik Pam niet meer zal zien of horen.

Vanuit de Rotary-club werd aangegeven dat de club onze herinneringen aan Pam wilde bundelen, zodat deze als een soort liefdevolle en warme naslagwerk voor jullie zouden kunnen gelden.

Maar ja, hoe vat je in woorden wat je voelt? Dat vind ik bijzonder moeilijk. Ik ben een gevoelsmens, en gevoel in woorden vatten is niet één van mijn sterkste kanten. En het zijn zoveel herinneringen, dus welke kies je uit?

In ieder geval wil ik de volgende herinnering met jullie delen. De woensdag vóór Pam overleed, hadden we op de club het "5 minuten praatje". Iemand poneert een stelling, en we discussiëren daarover. Die avond zat ik met Pam aan tafel. Omdat de week erna de verkiezingen waren, hadden we het tijdens het eten aan tafel over de partijprogramma's van de politieke partijen en de eventuele mogelijke coalities. En het kwam er op neer dat we niet zagen dat D66 met de Christen Unie zou kunnen regeren. Waarom niet? Om de "voltooid leven" discussie. Het is een paradepaardje van D66, maar juist een struikelblok voor de Christen Unie. Aan tafel zaten ook Carolien, Wieger en Xandra, en we hebben een mooie discussie gezamenlijk gevoerd, vóór de plenaire discussie begon (overigens over geheel iets anders).

Aan het einde van de avond filosofeerden we een beetje over het leven en de dood. Ik zei toen iets in de trant van "niets is zeker, behalve dat we dood gaan en belasting betalen". Pam moest daar erg om lachen (op zijn karakteristieke Pam-manier).

En toen zei hij iets tegen me wat ik niet kan vergeten. Hij zei: "Ik ben niet bang voor de dood, maar verheug me er ook niet op. Ik hoop dat ik ooit ga slapen en niet meer wakker word".

Ik zei toen dat ik dat ook voor mezelf hoopte, waarbij hij daarna gelijk de grap maakte: "Jullie Spanjaarden maken meer kans omdat jullie alleen maar siësta houden!". Samen hebben we daar hartelijk om gelachen!

Lieve Bep en kinderen, ik zal Pam enorm missen. Ik ken Pam als een warm, hartelijk persoon. Altijd behulpzaam en integer. En nooit, maar dan ook nooit, chagrijnig.

Ik ben een bevoorrecht mens omdat ik hem gekend heb.

Een hele lieve groet, ook namens Michiel,
Marian

Lieve Bep, Ghislaine, overige kinderen, aanhang en kleinkinderen,

Wat een verrassing, jarenlang bij het hockeyteam van Ghislaine pogingen gewaagd de dames te coachen. En dan ? Plotsklaps stond ik tegenover Pam, omdat Sabine lid was geworden van de Rotaryclub Zoetermeer-Zegwaard. De eerste keer mee naar de 'Club' werd ik overweldigd door de ontvangst door Pam, een lawine van empathie! De link met hockey was helemaal niet nodig om aan de praat te raken. Pam introduceerde mij in de club.

En zo is het altijd gebleven. Alle evenementen waar ik als 'aanhanger' welkom was, werd ik door Pam met warmte, grijns en aanstekelijke lach ontvangen. De 'knipoog-grappen' waren aan mij wel besteed. Ik verheugde me altijd op de 'dwingende' uitnodiging voor het biljartfestijn tussen kerstmis en oudjaar en probeerde zijn aanwijzingen in praktijk te brengen.

Pam had een groot hart, gevoel voor de medemens en voegde de daad bij het woord. Hij was er altijd voor anderen! Bep & Pam, samen een stel met kracht en plezier. Voor mij is daarom de dansfoto van 'Bep & Pam' een prachtige weergave van hun samenzijn. Vaak hebben Sabine en ik de woensdagavond 'geëvalueerd'. Pam en Sinterklaas was het absolute hoogtepunt. Een pater familias ten voeten uit. Maar ook andere avonden passeerde Pam regelmatig in de terugblik. Nog steeds krijg ik er een glimlach van.

En dan die woensdag het bericht, dat Pam is overleden. Hèèè, ongeloof. Pam, nooit meer die vorstelijke ontvangst en nooit meer – na ontvangst van zijn weekfoto – mijn reactie 🥰

Sabine en Paul

